

Nr 61 Rok 2007

Słowo Nadziei

Nadzieja zaś zawieść nie może, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych (Rzym. 5:5)

Czy wiarygodny jest Przekład Biblii
wydany przez Świadków Jehowy?

List do Świadka Jehowy

Dziękuję ci, że zadałeś sobie tyle trudu, aby dostarczyć mi waszą literaturę. W naszych, tak bardzo bezbożnych

czasach, wielu ludzi zapewne zamknęłoby przed Tobą swoje drzwi. Ja cieszę się, że przyszedłeś. Jestem zainteresowany sprawami duchowymi i dzieleniem się prawdami biblijnymi z innymi ludźmi.

Po przeczytaniu publikacji Towarzystwa Strażnica nasunęło mi się kilka pytań, które chciałbym Ci postawić i podzielić się z Tobą pewnymi ważnymi sprawami odnośnie Biblii. Postanowiłem to wszystko spisać, abyś mógł to ocenić obiektywnie.

Jestem pełen uznania dla Twojej gorliwości. Myślę, że mamy wiele wspólnych spojrzeń na niektóre sprawy. Mamy wspólny cel dotrzeć do ludzi ze swymi naukami, jednak musimy sprawdzić czy nasze nauki są zgodne z Biblią.

Moim pragnieniem jest zanieść ludziom Ewangelię, aby doznali zbawienia. Jednak, aby to osiągnęli muszą zrozumieć i uwierzyć, w kim jest zbawienie, dlatego pozwól, że na początek zajmę się osobą Pana Jezusa.

Ty i ja wierzymy, że Jezus był doskonałym człowiekiem. Jednakże Ty uczysz, że przed Jego ziemskim życiem Jezus był duchową istotą, **Michałem archaniołem**, który został stworzony przez Boga i stał się Mesjaszem podczas chrztu. Według

dobrze znanej publikacji Świadków Jehowy czytamy: „[Jezus] **był możliwy, ale nie wszechmocny jak Jehowa.**”¹

Zgodnie z Jana 1:1 w Twojej Biblii w Przekładzie Nowego Świata wydanej w 1997 r. W języku polskim: **Na początku był Słowo, a Słowo był u Boga i słowo było bogiem.** Innymi słowy uczysz, że „Jezus nie jest Bogiem. Czy Biblia potwierdza te nauki, czy też naucza, że Jezus jest Bogiem? Jest to bardzo ważne pytanie. Chciałbym omówić pewne punkty, które z modlitwą w zaciszu swego domu rozważysz. Zgodnie z radą apostoła Pawła uwzględniamy całe Pismo, a nie wybrane wersety, które pasują do mej nauki.

Nowy Testament o Panu Jezusie?

☐ *Oto panna pocznie i porodzi syna, któremu będzie nadane imię Emanuel, to znaczy: **Bóg z nami** (Mat.1:23 BWP).*

☐ *A Tomasz odpowiedział: Pan mój i **Bóg mój** (Jana 20:28 BWP).*

☐ *W Chrystusie przebywa na sposób cielesny **Bóg w całej pełni** (Kol. 2:9 BWP).*

☐ *I tak kamienowali Szczepana, który modlił się w ten sposób: Panie Jezu przyjmij ducha mego. A kiedy już upadł na kolana, zawołał głośno: **Panie, nie uważaj ich za winnych tego grzechu! I po tych słowach skończył. A Szawel godził się na zamordowanie.***

¹ Niech Bóg będzie prawdziwy s. 34 wyd. polonijne 1950 r

wanie Szczepana. (Dz. AP. 7: 59,60 BWP).

Za najważniejszy werset w Biblii ortodoksyjni Żydzi uważają: *Sluchaj Izraelu! Jahwe, nasz Bóg, jest jedynym Bogiem* (5 Mojż. 6:4).

Gdyby jakiś Żyd nagle zaczął umierać i starczyłoby mu sił na wypowiedzenie jednego zdania zacytowałby ten werset. *Sz'ma Israel, Adonaj*. Werset ten widnieje nad każdym nadprożu żydowskiego domu. Tam gdzie go nie napisano nikt nie zachce wejść. Werset ten napisany w języku hebrajskim rodzi masę pytań, ponieważ słowem Bóg jest hebrajskim Elohim – będące formą liczby mnogiej, a mimo to zdanie kończy się słowem „jeden“.

Słowo „jeden“ – echad – używa więc Biblia do jedności. Natomiast jachid – znaczy całość, której nie da się podzielić na mniejsze części. Język hebrajski nie jest ubogi w słownictwo. Jeśliby Bóg chciał powiedzieć: „jestem jeden w sposób absolutnie niepodzielny“, rzekłby: *Elohim jachid*. Skoro miał taką możliwość po cóż miałby mówić – *Elohim echad*?! Ustaliliśmy więc, że słowo „jeden“ – echad – używa Biblia wielokrotnie do określenia pewnej złożonej całości.

Na koniec powiedział Bóg:

□ *Stworzymy człowieka na wzór i podobieństwo nasze, aby mógł panować nad istotami, które żyją w wodzie, i nad ptactwem, które lata w powietrzu, nad zwierzętami napęlniającymi ziemię i nad płazami, które się po niej czołgają* (Rodz. 1:26 BWP).

□ *Dlatego mężczyzna opuszcza ojca i matkę i łączy się z niewiastą tak ściśle, że odtąd stanowią jedno ciało* (Rodz. 2:24 BWP).

W tekście hebrajskim Bóg zwraca się do kogoś, mówiąc: *Stworzymy człowieka na wzór i podobieństwo nasze*. W innym miejscu czytamy: *Potem powiedział Jahwe: Tak więc stał się człowiek taki jak My...* (Rodz. 3:22 BWP).

Do kogo więc mówi Jahwe – MY?

Wiadomo, że mówi o ludziach, ale nie mówi do ludzi. Nie mówił do aniołów, ponieważ oni też byli podatni na grzech. Szatan nie został stworzony jako anioł zła, lecz ciesząc się wysoką pozycją, pięknem i mocą, zapragnął jeszcze więcej, – zająć miejsce Boga (czytaj: Iz. 14; Ezechiel 28 rozdział). Jeśli nie mówił do aniołów ani ludzi, to do kogo? Biblia podaje nam, że:

□ *Ziemia była (na początku) bezładna i pusta: ciemności zalegały bezmiar przestrzeni i (tylko) Duch Boży unosił się nad wodami* (Rodz. 1:2 BWP).

Czym lub kim jest ten Duch Boży?

Prorok Izajasz nam odpowiada: *Lecz oni buntując zasmucili Jego Świętego Ducha; stał się więc dla nich nieprzyjacielem i sam wypowiedział im wojnę* (Iz. 63:10 BWP).

Kto wypowiedział im wojnę? **Czynna moc** – tak jak niewolnik nazywa Ducha Świętego? Pan Jezus nawiązuje do Niego i mówi: *Dlatego mówię wam, że każdy grzech i każde bluźnierstwo będzie ludziom przebaczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi*

nie będzie odpuszczone. I jeśli nawet ktoś powie jakieś słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie to mu przebaczone, lecz jeśli będzie mówił przeciwko Duchowi Świętemu, nie zostanie mu przebaczone ani w tym życiu, ani w przyszłym (Mat.12:31,32).

Czyżby energia — czynna moc jak nazywa Organizacja Ducha Świętego była wyższa od Syna Człowieczego, który jest niekwestionowaną osobą, nazwaną w Biblii Bogiem?

Kto rozmawiał z Mojżeszem?

□ I dodał Jahwe: **Nie zobaczysz mojego oblicza**, bo nikt z ludzi nie może mnie zobaczyć i żyć dalej (Wjścia 33:20 BWP).

□ A Jahwe **rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz**, tak jak człowiek rozmawia ze swym przyjacielem.... (Wjścia 33:11).

Czy podczas tej samej rozmowy z Mojżeszem Bóg sobie przeczył? To rzecz niemożliwe. A może w Biblii jest błąd. Tak samo ten tekst oddaje Pismo wydane przez Towarzystwo Strażnica. Gdzie jest wytluczenie tej pozornej sprzeczności? W istocie Boga.

Kto odwiedził Abrahama?

□ Kiedy Abraham siedział — a była to najbardziej gorąca pora dnia — u wejścia do namiotu pod dębami Mamre, ukazała mu się postać Jahwe. Abraham podniósłszy głowę, ujrzał na przeciw siebie trzech mężczyzn. Gdy tylko ich zobaczył, wstał i wyszedł na ich spotkanie. Następnie upadłszy na twarz, powiedział: **O mój**

Panie, jeśli znalazłem u ciebie nieco laskawości, racz nie omijać Twojego sługi (Rodz. 18:1- 3 BWP).

Kiedy Bóg Jahwe zapowiadał narodzenie Izaaka, Sara uśmiechała się na to wszystko, i myślała sobie: Przecież już jestem taka stara i zupełnie przekwitła! *Miałabym teraz jeszcze doznać rozkoszy miłości? Mój mąż też już jest przecież starym człowiekiem.*

Wtedy powiedział Jahwe do Abrahama... Rodz. 18: 12,13 BWP).

□ Wtedy powiedział Jakub do Józefa: **Bóg Wszechmogący ukazał mi się w Luz, w Kanaanie, i zostawił mi swoje błogosławieństwo.** Powiedział do mnie tak: *Uczynię cię płodnym i rozmnożę twoje potomstwo, i sprawię, że staniesz się ojcem bardzo wielu narodów, a ten kraj dam twojemu potomstwu na wieczną własność* (Rodz. 48:3,4 BWP).

Mówiąc dalej do Mojżesza, Bóg powiedział: *Ja jestem Jahwe. To Ja objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi jako Bóg wszechmocny, ale nie dałem im poznać, co znaczy moje imię Jahwe.* (2 Mojż. 6:2,3 BWP).

W tym wersecie znajdujemy odpowiedź, że Bóg objawiał im się nie jako Jahwe, tylko jako Wszechmocny, Wszechmogący co znaczy — jako *El- Szadai*. Gdy powrócimy do wizyty Boga u Abrahama to patriarcha przywitał Go hebrajskim słowem „Pan“ — Adonai — **O mój Panie**. Wersety od (1 Mojż. 18:10-14) wyraźnie mówią kto przemawiał.

Kiedy nadal śledzimy ten rozdział to dowiadujemy się z niego, że do So-

domy, aby ocalić Lota przyszło dwóch aniołów (Rodz. 19:1).

*A Abraham targował się z Bogiem o sprawiedliwych w tych miastach. El-Szadai znaczy — „**Bóg jest wszystkim czego mi potrzeba**“.*

Bóg objawiał się w Biblii różnym ludziom, w rozmaity sposób, w różnych sytuacjach. Dawid nazywa Boga: *Pan jest moim Pasterzem, nie zabraknie mi niczego. Ps. 23:1 BWP).*

□ *Chcę wam ogłosić wolę Boga, który do mnie powiedział: Synem moim jesteś, zrodziłem Cię dzisiaj (Ps. 2:7).*

Tyś jest Syn mój umiłowany

Nie ulega wątpliwości o kim jest tu mowa: *A z nieba odezwał się głos: Tyś jest Syn mój umiłowany. W Tobie upodobałem sobie (Mar. 1:11 BWP);*

□ *To my właśnie głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy, jaką otrzymali ojcowie. Że Bóg na nas jako na ich potomkach spełnił tę obietnicę z martwych wskrzeszając Jezusa. Tak też jest napisane w Psalmie drugim, który mówi: **Ty jesteś moim Synem. Ja dziś zrodziłem Ciebie** (Dz. AP. 13:32,33 BWP).*

□ *W rzeczywistości bowiem **nigdy do żadnego ze swych aniołów** nie powiedział Bóg: **Ty jesteś moim Synem, Ja dziś Cię zrodziłem.** O żadnym ze swych aniołów nie powiedział też Bóg: **Ja będę Jego ojcem, a On będzie moim synem.** Kiedy zaś wprowadza swego Pierworodnego na świat, wtedy polecił: **Niech Mu oddają cześć wszyscy aniołowie Boży.** A oto co powiedział o swoich aniołach: **Aniołów swoich uczynił Bóg wicrami, a***

*swoje sługi – płomieniami ognia. O swym Synu powiedział: Tron Twój Boże, został ustanowiony na wieki oraz berło sprawiedliwości (pozostanie na zawsze) berłem królestwa. (Hebr. 1:5-8 BWP). Atrybut Pana Jezusa wskazuje na to, że jest Bogiem, ponieważ **wie o wszystkim:***

Wieczny, Wszechmocny

□ *Przyjdzie On i będzie ich pasterzem i będzie ich pasł mocą Pana, w majestacie najwyższym imienia Pana, ich Boga. I odtąd żyć będzie spokojnie. Jego zaś moc sięgać będzie aż po krańce ziemi (Mich 5:3).*

□ *I nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku, wiedział bowiem dobrze, co się w człowieku kryje (Jan 2:25; 1:48).*

□ *Dana Mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi (Mat. 28:18).*

Nieziemny, bez grzechu

□ *A Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj i dziś, i takim pozostanie na wieki (Hebr. 13:8; Jan 8:45).*

Moc przebaczenia grzechów

□ *Widząc ich wiarę, powiedział Jezus do paralytyka: **Synu, twoje grzechy są ci odpuszczone.** Lecz siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli sobie w duchu: **jakim prawem On to mówi? Przecież to bluźnierstwo! Któż może odpuszczać grzechy prócz jednego tylko Boga.** (...) Wiedzcie, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (Marka 2:5-7,10 ; Ef.1:7).*

Ma władze nad żywiołami

□ *A potem powstawszy, uspokoił wichry i morze. I nastąpiła wielka cisza (Mat.8:26).*

W Nim jest żywot wieczny

□ *Albowiem Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, **kto weń wierzy**, nie zginął, ale miał żywot wieczny (Jan 3:16).*

Pierwszy i Ostatni o Jahwe

□ *Oto co mówi do Izraela Władca i Wybawca jego, sam Pan Zastępów. Ja jestem **pierwszy i ostatni** i oprócz Mnie nie ma żadnych bogów. (Iz. 44:6).*

□ *Idź powiedz temu ludowi: Będziecie słuchać pilnie – ale nic nie zrozumiecie, będziecie się przypatrywać uważnie – ale nic nie zobaczycie. Uczyni twardym serce tego ludu i niech nic nie słyszy jego ucho, zakryj mu dokładnie jego oczy, żeby nic nie widział, żeby też niczego nie usłyszał swoimi uszami iżby niczego nie pojęło swoje serce; żeby się nie nawrócił i nie został uzdrowiony (Iz. 6:1-10).*

□ *Nie będziesz czcił żadnego innego boga, bo Jahwe ma również imię „Zazdrosny“. Jahwe jest Bogiem zazdrości (2 Mojż. 34:14 BWP).*

Pierwszy i Ostatni o Jezusie

□ ***Nie bój się ! Ja jestem Pierwszy i Ostatni.** Jestem Żywy. Bylem już umarły, ale znów żyję (teraz już na wieki wieków. Mam również klucze do królestwa śmierci i otchłani (Obj. 1:17,18; 22:13).*

□ *Jednakże choć dokonał na ich oczach wiele znaków, nie uwierzyli w Niego. W ten sposób spełniły się słowa proroka Izajasza, który pytał: **Panie któż uwierzy naszemu głosowi? A prawica Pańska komuż została objawiona? Nie mogli też dojść do wiary, bo oto jakie są dalsze słowa Izajasza: Zaślepił ich oczy i zatwardził serce, żeby oczyma nie widzieli, a sercem nie poznali, i nie nawrócili się, iżbym mógł ich uzdrowić. Tak to mówi Izajasz. **Ujrzał chwałę Jego i o Nim mówił** (Jan 12: 31-42)***

□ *Kiedy zaś wprowadza swego Pierworodnego na świat, wtedy polecił: **Niech Mu oddają cześć wszyscy aniołowie Boży.***

Czy wiarygodny jest Przekład Biblii wydany przez Świadków Jehowy?

*„Niekóre jednostki, na przykład pewni nowożytni odstępcy, zdradziecko pracują w charakterze agentów Szatana, dążąc do zrujnowania wiary nowych członków zboru chrześcijańskiego. (2 Kor. 11:13) **Zamiast po prostu sięgnąć do Biblii jako fundamentu prawdziwych nauk, usiłują podważyć wiarygodność New World Translation of th Holy Scritures (Pisma Święte w Przekładzie Nowego Świata), jak gdyby Świadkowie Je-***

howy byli od niego całkowicie zależni. A przecież wcale tak nie jest”.²

Już wiele przykrych słów popłynęło na łamach Strażnic pod adresem tych, którzy w sposób taktowny, acz stanowczy demaskują zapędy „niewolnika”, który nie tylko dowolnie interpretuje Biblię, ale również wziął się za jej

² Strażnica 16/1990 s 16 § 6

falszowanie. Swoje tłumaczenie opierał też na spirytyście, Johannes Grebera, oto niektóre pytania głosicieli w tej sprawie do Towarzystwa Strażnica. „Dlaczego w ostatnich latach „Strażnica“ nie powoływała się na Przekład Pisma Świętego, który opracował były ksiądz katolicki, Johannes Greber?”

Oto pokrętna odpowiedź „nie-wolnika: „Wersję tę przytaczano od czasu do czasu na poparcie sposobu, w jaki (Przekład Nowego Świata) oraz inne miarodajne tłumaczenie Biblii oddają tekst Ewangelii według Mateusza 27:52,53 oraz według Jana 1:1. Niemniej jednak w roku 1980 ukazała się w przedmowie do „Nowego Testamentu”, Johannes Grebera wzmianka o istotnym znaczeniu z którego wynika, że tłumacz ten w poszukiwaniu sposobów wyjaśnienia trudniejszych fragmentów zdał się na „Boski świat duchów”.

„Jego żona, będąca medium Boskiego świata duchów, często pośredniczyła w przekazywaniu księdzu Greberowi trafnych odpowiedzi pochodzących od Posłańców Bożych”.

„Uznano za niestosowne, by ‘Strażnica’ korzystała z przekładu, który ma tak ścisłe powiązania ze spirytyzmem (Pow. Pr. 18:10-12). Podstawy naukowe, na jakich opiera się sposób oddania powyższych wersetów w „New World Translation”, są dostatecznie mocne i dlatego nie ma potrzeby, by powoływać się w tej sprawie na tłumaczenie Grebera. Nic więc straconego, gdy nie posługujemy się już tym przykładem”.³

Nieprawdą jest, że Towarzystwo Strażnica nie wiedziało wcześniej o tym, że Greber w tłumaczeniu Biblii posługiwał się swoją żoną jako medium. Świadczy o tym wypowiedź Strażnicy z 1961 roku. Dobrze było im znane słowo wstępne do przekładu w/w autora 1937 roku, że: „Biblia jest najwybit-

niejszą książką spirytystyczną”. Niejaki Johannes Greber pisze we wstępie do swego przekładu Nowego Testamentu wydanego w roku 1937: („Biblia jest najwybitniejszą książką spirytystyczną”. Kierując się takim wrażeniem Greber stara się swemu przekładowi Nowego Testamentu nadając nutę jak najbardziej spirytystyczną.”⁴ Potwierdza to niniejsza broszura:

Kogo miał na myśli Apostoł Jan?

Podobnie oddaje ten tekst pewien były duchowny rzymskokatolicki: Początkowo było Słowo, a Słowo było u Boga, i Słowo było bogiem. To było początkowo u Boga. Wszystko powstało przez Słowo, a bez niego nie zaczęło istnieć nic stworzonego.⁵

Dlaczego mając takie dowody powoływano się na ten przekład? Odpowiedź znajdujemy w wyżej cytowanej Strażnicy. **Chodziło o interpretację niewygodnych dla Towarzystwa Strażnica wersetów dotyczących Pana Jezusa z Jana 1:1 i Mat. 27:52,53.** Jak to możliwe, aby ci, którzy uważają się za prekursorów jedynobawczej drogi, oparli swe nauki na wykładni spirytysty?!

Mateusza 27:51-54 – tłumaczenie

Johannes Greber 1937 rok

„Groby się otwierały, ale wiele ciał tam pochowanych uległa podrzuceniu do postawy stojącej. W takiej pozycji wystawały z grobów i widziało je wiele przechodniów wracających tamtędy do miasta”.⁶

„Niewolnik” tłumaczył się, że i inne przekłady tłumaczyły podobnie:

„Nie tylko sam Przekład Nowego Świata tak tłumaczy te wiersze. Pewien nowoczesny przekład niemiecki podaje zupeł-

⁴ Strażnica 8/1961 s 3 (podkreślenie SN)

⁵ Rok wyd. lata 1960-te w języku polskim s 5 (brak daty wydania)

⁶ Strażnica XCVIII/21 s. 24

³ Strażnica CIV/22 s. 24 rok wyd. 1983 (podkreślenie SN)

nie podobnie: Grobowce się odkryły i wiele ciał świętych, których pochowano, zostało podrzuconych na stojąco. W tej pozycji wystawały z grobów i były widziane przez wielu, którzy tamtędy przechodzili wracając z miasta” (Mat. 27:52, 53 P. Grebera).⁷

Porównaj z „Przekładem Nowego Świata”:

„A grobowce pamięci się pootwierały i stanęło wiele ciał świętych, którzy byli zasnęli, (a wychodzący spomiędzy z grobów pamięci po jego powstaniu, weszli do miasta świętego i widziało je mnóstwo ludzi” (...) Warto zaznaczyć, że – przytoczone sprawozdanie nie orzeka, iż dane „ciała” odżyły. Donosi jedynie, że wiele ich „powstało, czyli zostało wyrzuconych z grobowców w wyniku trzęsienia ziemi).⁸

W czym tkwi problem „Ciała kierowniczego Świadców Jehowy? Otóż ten fragment nie pasuje z niżej cytowaną wypowiedzią Strażnicy:

„Zatem okazuje się, że zamiast zmartwychwstania, jak sugerują niektórzy tłumacze Biblii, nastąpiło wtenczas jedynie odsłonięcie zwłok i ukazanie ich oczom obserwatora, co teraz powtórzyło się w Gwatemali”.⁹

„Na przykład w minionych wiekach zmarło wiele ludzi, którzy nie umieli czytać i nigdy nie widzieli Biblii. Tacy zostaną wskrzeszeni z Szeolu, czyli Hadesu. Następnie zostaną na rajskiej ziemi pouczeni o woli Bożej i będą mieli sposobność wykazać swą miłość do Boga przez spełnienie Jego woli”.¹⁰

Wzbudzenie umarłych zaraz po śmierci Pana Jezusa nie odpowiada nauce „niewolnika”. Który uczy, że będzie to miało miejsce w „rajskiej ziemi, kiedy

to świadkowie będą uczyć ludzi woli Bożej. Niestety ten raj jest wymyślonym na potrzeby Organizacji, aby zaoferować coś pociągającego ludzi (zobacz art. Łuk. 23:43).

Oto inne tłumaczenia Mat. 27:51--54 — ks. Biskup Romaniuk:

A oto zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, od góry aż do dołu: ziemia zadrzęta, a skały zaczęły pękać. Grobowce pootwierały się i wiele ciał świętych, którzy już pomarli, odzyskało życie; wyszły z grobów po Jego zmartwychwstaniu, przyszły do miasta i były oglądane przez wielu. A setnik i ci, którzy z nim pilnowali Jezusa, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, przerazili się bardzo i mówili: On naprawdę jest Synem Bożym (BWP).

Tekst ten mówi wyraźnie, że ci, którzy powstałi poszli do miasta. Trudno sobie wyobrazić szkielety chodzące po Jeruzolimie. Biblia podaje nam, że: „Zdarzyło się, gdy chowano jakiegoś człowieka, zauważono, że właśnie nadciąga oddział najezdniczy. Rzucono wtedy tego człowieka do grobu Eliasza. A gdy ten człowiek dotknął się zwłok Eliasza, odzyskał życie i wstał o własnych siłach (2 Król. 13: 21).

Tylko dotknął się zwłok Eliasza, a Chrystus Pan to ktoś większy niż Eliasz. To była manifestacja mocy Bożej, aby niewierni przekonali się, kim był Jezus Chrystus. Jahwe również na prośbę Eliasza wzbudził dziecko z martwych w bardzo nietypowy sposób: Potem wyciągnął się trzy razy nad dzieckiem i zawołał do Pana tak: Panie, Boże mój, przywróć proszę, życie temu dziecku. I wysłuchał Pan prośby Eliasza, i wróciła dusza dziecka do niego, i ożyło (1 Król. 17:21,22).

⁷ Strażnica rok 8/1961 s. 15 (nie podano przekładu SN)

⁸ Strażnica XCVIII/21 s. 24) Zobacz Strażnica C/4 s. 24 rok 1979

⁹ Strażnica C/4 s. 24 rok 1979

¹⁰ Ks. Będziesz mógł żyć...s 171 § 15)

Pan Jezus podszedłszy, dotknął się noszy, a ci, którzy je nieśli stanęli. I rzekł: Młodzieńcze tobie mówię: Wstań. I podniósł się zmarły, i zaczął mówić. I oddał go jego matce (Łuk. 7:14,15).

On zaś ująwszy za rękę, zawołał głośno: Dziewczynko wstań. I powrócił duch jej, i zaraz wstała, a On polecił, aby dano jej jeść. I wpadli w osłupienie jej rodzice; On zaś przykazał im, by nikomu nie mówili o tym co się stało (Łuk. 8:54-56).

A gdy to rzekł, zawołał donośnym głosem; Łazarzu wyjdź! I wyszedł umarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: Rozwiążcie go i pozwólcie mu odejść (Jana 11:43,44).

Te i inne, przykłady zmartwychwstania, które nie zostały tu przytoczone dowodzą, że nie mogli wyprzedzić Pana Jezusa w wstąpieniu do nieba, ponieważ On sam powiedział: *A nikt nie wstąpił do nieba, tylko ten, który zstąpił z nieba, Syn Człowieczy* (Jan 3:13).

Za czasów apostołskich zaczęła się szerzyć odstępca nauka na ten temat: *A jeśli o Chrystusie się powiada, że został z martwych wzbudzony, jak mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma?* (1 Kor. 15:12).

Tym samym tematem zajął się Apostoł Paweł pisząc: *Którzy z drogi prawdy zбочyli, powiadając, że zmartwychwstanie już się dokonało, przez co podważając wiarę niektórych* (2 Tym. 2:18).

Wszyscy bibliści potwierdzają, że Ewangelia Mateusza powstała przed rokiem 64 n.e.. Natomiast Drugi List do Tymoteusza został napisany około 67 r. n.e. Paweł kierowany Duchem Bożym, nie mógł uczyć, że zmar-

tychwstanie nastąpiło. W Pierwszym Liście do Koryntian 15 rozdział, 1 Tes. 4:13-18 wskazuje na czas zmartwychwstania. W czy tkwi problem „niewolnika”? W tym, że nie wierzy, że Pan Jezus zmartwychwstał w ciele i będzie to dotyczyło wszystkich innych zmartwychwstałych ludzi.

Ap Piotr pisał o tym: „*Bo nawet Chrystus raz na zawsze umarł za grzechy, prawy za nieprawych, aby was przywieść do Boga; uśmiercony został w ciele, ale ożywiony w Duchu*“ (PNS 1 Piotra (3:18)).

Co zmartwychwstało trzeciego dnia?

“w duchu został przywrócony życiu” (grec. en pneumati). 1 Piotra 3:18

Zwrot w duchu jest też tłumaczony jako *przez ducha* (BP) lub *duchem* (BG, Wujek). Tekst ten mówi o tym, że Jezus został wskrzeszony w mocy Ducha Św. Mówi o tym Rzym. 8:10-11, „*Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie. A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was*”.

Apostoł Paweł pisał że: *nasze śmiertelne ciała zostaną z martwych wzbudzone przez Ducha Św. który mieszka w nas.* Zwrot w duchu występuje także np. w Obj. 1:10 oraz 4:2 gdzie ap. Jan popadł w zachwycenie (grec. en pneumati czyli w duchu). Podobnie oddaje to NWT, gdzie występuje zwrot “in spirit”.

Nauki „niewolnika“ dotyczące zmartwychwstania Pana Jezusa

„A co się stało z fizycznym ciałem Jezusa? Czy uczniowie nie stwierdzili, że grobowiec był pusty? Tak Bóg usunął bowiem ciało Jezusa. Dlaczego? Żeby spełnić zapowiedź podaną w Biblii (Ps. 16:10) *Nie wydasz mnie bowiem Szeolowi, nie dopuścisz, by wierny Twój czciciel doznał skażenia*“ (BP.). *Mówił, przewidziewszy to, o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie pozostanie w otchłani, ani ciało jego nie ujrzy skażenia* (Dz. Ap. 2:31 NP.). Cieleśny człowiek nie może pojąć duchowych rzeczy, podobnie i „niewolnik” próbuje wytłumaczyć cieleśnie duchowe kwestie np.: „Jehowa postanowił więc usunąć ciało Jezusa, tak jak kiedyś usunął ciało Mojżesza”.¹¹

Szkoda, że „niewolnik” poniższej rady nie przestrzegą sam, ale chętnie proponuje ją innym: „Musimy zbadać nie tylko to, w co sami wierzymy, lecz także to, czego naucza wyznanie, do którego należymy. Czy jego nauki są całkowicie zgodne ze Słowem Bożym, czy też są oparte na tradycjach ludzkich? Jeżeli mitujemy prawdę, to nie będziemy się obawiać takiego sprawdzenia.”¹²

Otwórzmy Ewangelię Łukasza. 24:36-39). Możesz odczytać ją wg Przekładu Nowego Świata: „*Kiedy o tym rozmawiali, on sam stanął pośród nich i rzekł im „Pokój wam”. Oni zaś przerażeni i wystraszeni, mniemali, że widzą ducha. Rzekł więc do nich; Czemu jesteście strapieni i czemu w waszych sercach powstają wątpliwości? Zobaczcie moje ręce i moje stopy, że to jestem ja; dotknijcie mnie i zobaczcie, gdyż duch nie ma ciała ani kości, jak to widzicie iż ja mam”.*

¹¹ Będziesz mógł żyć wiecznie... s. 144 p. 8

¹² Prawda, która prowadzi do życia wiecznego s.14, p.5

Która wersja, co się stało z ciałem Pańskim jest prawdziwa?

1923 r. Russell:

Nikt nie wie czy rozłożyło się ono w gazy, lub też czy ciągle jeszcze jest gdzieś przechowywane na wielką pamiątkę miłości Boskiej, posłuszeństwa Chrystusowego i naszego odkupienia. Wiadomość, co do tego nie jest zresztą potrzebną. Mamy zapewnienie, że Bóg w cudowny sposób ukrył ciało Mojżesza (Deut. 34:6; Judy 9), nadto, że na pamiątkę Bóg w cudowny sposób zachował od zepsucia mannę w złotej misie, którą umieszczono w Arce, pod przykryciem, Ułagalnią w Tabernaculum, oraz wiadomo nam, że był to symbol ciała naszego Pana, tego chleba niebieskiego. (2 Mojż. 16:20;33; Żyd.9:4; Jan 6:51-58).

Wobec tego nie byłoby dla nas niespodzianką, gdyby w Królestwie Chrystusowym Pan pokazał światu swoje ciało z krwi i z kości, ukrzyżowane dla odkupienia wszystkich — nie podlega zepsuciu, lecz zachowane na wieczną pamiątkę nieograniczonej miłości i doskonałości posłuszeństwa. Jest to co najmniej, że taka obietnicę mieli (Jan 19:37) i Zach. (12:10). Ci, którzy wołali „Ukrzyżuj Go!” mogą jeszcze, jako naocni świadkowie, rozpoznać to samo ciało przebite włócznią i rozdarte gwoździami i cierniami”.¹³

1929 Rutherford gdybał:

*Możemy tylko przypuszczać, że Pan zachował je w jakimś miejscu, ażeby w tysiącleciu wystawić je całemu światu do oglądania.*¹⁴

1943 r. trzeci prezes przekonywał, że:

Ciało w jakim Chrystusa Jezusa widziano wstępującego do nieba, nie było tym ciałem, jakie przybito do drzewa. Było to ciało, które on zmaterializował na tą okazję, w celu ukazania się swym uczniom. Kiedy obłok zakrył go przed ich

¹³ TOM II „Nadszedł czas“ s. 140 wyd w j. Pol. 1923

¹⁴ (Harfa Boża s. 174 r. Wyd. w j. Pol. 1929)

wzrokiem, tedy rozpuścił to ciało, podobnie jak to uczynił z innymi ciałami, przybieranymi w czasie poprzednich czterdziestu dni do czasu swego zmartwychwstania, on był "ożywiony duchem", a zatem niewidzialnym. „Aleć Pan jest Duchem; a gdzie jest ten duch Pański, tam jest wolność (2 Kor. 3:17) Diaglot; Roth)

Która z tych nauk była prawdziwa, którą naukę popierali apostołowie? Kościół w pierwszym wieku trwał w nauce apostołowskiej (Dz. Ap. 2:42).

Porównywania grobu Mojżesza z grobem Pana Jezusa jest bezpodstawne, ponieważ grobu Mojżesza nigdy nie znaleziono, natomiast grób Pana Jezusa był dobrze znany Jego uczniom.

Wzbudzany w ciele, czy w duchu?

Zmartwychwstanie – dosłownie, znaczy „ponowne powstanie“ i dotyczy wskrzeszenia z martwych. Ewangelista Łukasz, który był lekarzem napisał akt zgonu Pana: *A Jezus zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojcze w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziawszy to, skonał* (Łuk. 23:46).

1. Biblia wszędzie uczy o **zmar-twychwstaniu ciała, a nie ducha**. Duch nie umiera, dlatego nie potrzebuje zmartwychwstania (Kazdz. 12:7).
2. *Jeżeli nie ma zmartwychwstania, Chrystus nie mógł zmartwychwstać* (1 Kor. 15:14).
3. *Nasze zwiastowanie byłoby daremne*
4. *Nasza wiara pozbawiona była by podstaw*
5. *Bylibyśmy fałszywymi świadkami.*
6. *Nasza wiara w zbawienie byłaby daremna. Bylibyśmy nadal w swoich grzechach.*

Gdyby Pan Jezus miał powstać w duchu, nie byłoby potrzeby odsuwania kamienia grobowego.

7. *Wtedy nie ma nadziei dla nikogo i wszyscy, którzy uważają się chrześcijan są pożałowania godni.*

„Zgodnie ze zwyczajem Żydowskim Józef z Arymatei, który był potajnym uczniem Jezusa, z bojaźni przed Żydami, aby mógł zdjąć ciało Jezusa; i po-

zwolił Pilat. Poszedł więc i zdjął ciało jego. Przy-szedł też Nikodem, ten, który poprzednio przybył w nocy

do Jezusa, niosąc około stu funtów mieszaniny z mirry i aloesu. Wzięli tedy ciało Jezusa zawinęli je w prześciera-dło z wonnościami, jak Żydzi mają zwyczaj chować umarłych. A na miejscu gdzie go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grobowiec, w którym jeszcze nikt nie był złożony” (Jana 19:38- 41).

Zatem **zmar-twychwstanie może odnosić się tylko do ciała, a nie do ducha**. W przypadku Pana Jezusa zmar-twychwstało Jego ciało, ponieważ grób był pusty.

Żydzi nie spodziewali się zmartwychwstania w duchu, ponieważ już prorok Izajasz Pisał: *Ożyją twoi umarli, **twoje ciało wstanie**, obudzą się i będą radośnie śpiewać ci, którzy leżą w prochu, gdyż twoja rosa jest rosą światłości, a ziemia wyda umarłych* (Izajasza 26:19). Podobnie i arcykapłani poszli do Pilata mówiąc: *Panie, przypomnieliśmy sobie, że ten zwodzieciel jeszcze za życia powiedział: Po trzech dniach zmartwychwstanę. Rozkaż zabezpieczyć grób, aż do trzeciego dnia, żeby czasem uczniowie jego nie przyszli, nie ukradli go i nie powiedzieli ludowi powstał z mar-twych. I będzie ostatnie oszustwo gor-sze niż pierwsze* (Mat. 27:63-64).

Ta prawda o zmartwychwstaniu nie przekonała przywódców duchowych Izraela. „Przekupili strażników i kazali rozgłosić kłamstwo, że uczniowie jego w nocy – przyszli i ukradli go, gdy spaliliśmy” (Mat. 28: 11 - 15).

Tak jak tamtym nie udało się okłamać wszystkich ludzi, tak samo „niewolnikowi” nie uda się przekonać o duchowym zmartwychwstaniu Jezusa. Również apostołowie poprawnie rozumieli Jego zmartwychwstanie. Pobiegli do grobu, aby zobaczyć czy nie ma tam ciała ich Pana. Dobrze rozumieli zmartwychwstanie, ale nie rozumieli Pisma, że musi powstać z martwych (Jana 20:9).

Ewangelia Jana 1:1

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było słowo (Jana 1:1 BWP).

Na początku był Słowo, a Słowo był u Boga i Słowo był bogiem (Jan 1:1 PŃŚ).

Ciekawe jest to, że Ciało Kierownicze odżegnuje się od przekładu Johannesa Grebera, ale dokładnie naśladuje go w swoim tłumaczeniu; **Początkowo było Słowo, a Słowo było u Boga, i Słowo było bogiem (Jan 1:1).**

Doktor Edmund Gruss przedstawia pięć powodów odrzucenia przekładu „Nowego Świata”:

Stosowanie parafrazy w sprzeczności z podanym w wstępie celem. Dr. Gruss podaje przykład greckiego słowa ‘en’ występującego kilka razy w piętnastym rozdziale Ewangelii Jana. Wyraźnie słowa i intencja Jezusa mówiącego, że chrześcijanin jest ‘we mnie’ (en emoi) są sparafrazowane przez (PŃŚ) jako ‘w zjednoczeniu ze mną’ relacja polegająca na tym, że chrześcijanin jest w

Chryście, została zostawiona przez naszą pracę obok Chrystusa.

1. Nieuzasadnione dodawanie słów, które nie znajdują się w tekście greckim. Jest kilka wersetów, w których NWT oddaje słowa w celu zmiany znaczenia całego zdania. Nie ma absolutnie żadnej podstawy do czegoś takiego w manuskryptach greckich ani gramatyce tekstu. Przykładami mogą być wersety: Jana 1:1; Kol. 1:16, 17; Filip. 1:23; Hebr. 9:27)

— W Jana 1:1 znacznie zostało zmienione przez wprowadzenie rodzajnika nieokreślonego „a” przed słowem Bóg „In (the) beginning the Word was, and the Word was with God, and the Word was God, and the Word was a god” NWT

— Jest to wyraźnie próba zniszczenia prawdziwości boskości Jezusa. Niezależnie od tego, jakie argumenty świadkowie Jehowy przedstawiają dla dodania rodzajnika nieokreślonego w Jana 1:1, rezultatem zawsze będzie politeizm, dwóch bogów.

W Kol. 1:16,17 dodane zostało słowo „other” (inne) choć opuszczono je w nawiasach w celu zmiany znaczenia:

— *Bo za jego pośrednictwem zostało stworzone wszystko inne w niebiosach na ziemi, co widzialne i co niewidzialne – czy trony, czy zwierzchnictwa, czy rządy, czy władze. Wszystko inne zostało stworzone poprzez niego i dla niego. On też jest przed wszystkim innym i za jego pośrednictwem wszystko inne zostało powołane do istnienia (NWT).*

— *Gdyż w Nim zostało stworzone wszystko: i to co w niebie, co na ziemi; i to co widzialne, i to co niewidzialne; i Trony, i Panowania, i Zwierzchności, i Władze. Bóg stworzył wszystko przez*

Niego i dla Niego. On zaś sam istniał, nim cokolwiek zaistniało, i wszystko w Nim ma swoje istnienie (Kol. 1:16,17 (BWP). „Because by means of him all (other) things were created” Celem tego dodatku jest uczynienie Jezusa istotą stworzoną i umieszczenie go obok innych stworzeń.

— W Liście do Tytusa 2:13 dodano drugi przymek of w celu zaprzeczenia boskości Jezusa: oczekując szczęśliwej nadziei i chwalebnego ujawnienia się wielkiego Boga oraz naszego wybawcy, Chrystusa Jezusa (NWT).

— Oczekując na spełnienie się pełnej szczęścia nadziei i na objawienie się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa (Tytusa 2:13 (BWP).

— Błędny przekład greckich słów, celowo błędnie przetłumaczone słowa mają dopasować teksty biblijne do teologii świadków Jehowy. Ewangelia Jana 8:58 pokazuje odwieczną naturę Jezusa Słowami: *Zanim Abraham zaczął istnieć, ja już byłem* (NWT). *Nim jeszcze pojawił się Abraham, Ja już byłem* (BWP). *Zanim Abraham stał się, Ja jestem*” ale (NWT) zmienił ten werset „Before Abraham (stał się) came into existence, I havv been”

Pastor „Russell, który nie słyszał z pokory wypowiedział następujące zdanie: *‘I niech wiadomo będzie, że żaden inny system teologii ani osiągnął, ani nie twierdził, że osiągnął harmonizację wszystkich wypowiedzi Biblii, my możemy jednak stwierdzić coś takiego’*.¹⁵

Choć Świadkowie Jehowy nie twierdzą jawnie, że mają proroka, w ten właśnie sposób definiują swoją organizację w artykułach publikowanych w Strażnicach.

„Ten drugi prorok to nie jeden człowiek, lecz grupa mężczyzn kobiet. Była to mała grupka najbliższych uczniów Chrystusa (...) Dzisiaj są oni znani jako Chrześcijańscy Świadkowie Jehowy”.¹⁶

Prorokowaniem zajmuje się grupa przywódców z kwatery głównej w Brooklinie: „Fakty potwierdzają, że resztką namaszczonych uczniów Chrystusa prorokują wszystkim narodom”.

Bóg nie popełnił błędu przekazując swoje Słowo człowiekowi. Apostoł Paweł oparł jeden ze swych argumentów na różnicy między liczbą pojedynczą i mnogą potomek” i „potomstwo”, w (Galacjan 3:16). Oparł się na rzetelności tekstu hebrajskiego, co pokazuje nami jego wiarygodność. „*A obietnice oznajmiono Abrahamowi i jego potomkowi. Nie mówi: „i potomkom”, jako o wielu, lecz jako o jednym: „I twemu potomkowi”, którym jest Chrystus,*” (NWT).

Gdy grupa ludzi w rodzaju Watchtower Bible and Tract Society zmienia to, co powiedział Bóg, oznacza to, że mają mniej szacunku dla Słowa Bożego niż ap. Paweł. Musimy stanąć przy apostołe Pawle wyznając, że Bóg dał nam godny zaufania sposób zrozumienia Go przez jego spisane Słowo.

Z pewnością Salomon pod natchnieniem Bożym przewidział takich fałszerzy i napisał: *Każde słowo Boże oczyszcza się w ogniu i jest osłoną dla tych, co u Niego się chronią. Do słów Jego nie dodawaj niczego, żeby cię nie pokarał i nie uznał za kłamcę* (Przyp. Sal. 30:5,6 BWP).

Tłumaczenie przekładu Biblii „The New World” (Przekład Nowego Świata) nie osiągnęło swojego celu. Praca

¹⁵ Charles Taze Russell, studia biblijne, 1,384)

¹⁶ Strażnica z 1 X 1982 s. 27 – wyd. angielskie

tłumaczy oparta jest na licznych założeniach wstępnych, próbą usprawiedliwienia pewnych niebiblijnych doktryn. W kategoriach biblistyki przekład „Nowego Świata” pozostawia wiele do życzenia. (ja byłem) Taki przekład zmienia Chrystusa z istniejącej odwiecznie osoby na istotę stworzoną, mającą preegzystencję. Gdy chrześcijanie pytają o to ŚJ., ci powołują się na nieistniejące reguły gramatyczne w rozpaczliwej próbie usprawiedliwienia takiego przekładu.

Niezaprzeczalnym faktem jest to, że Jezus użył tutaj czasu teraźniejszego: **‘Ja jestem’**. Zaprzeczenie boskości Jezusa przez świadków Jehowy widoczne jest także ”bóstwo” jest błędnie przetłumaczone jako „divne quality” (boska cecha”.

Błędne i zwodnicze przypisy i dodatki. Tematem przewijającym się nieostatnie przez dodatek do „Nev Word Trnaslation” jest ciągle zaprzeczanie głównych

doktrynom chrześcijańskim. Niektóre z propagowanych idei to sen duszy, odrzucenie boskości Jezusa, krzyża i wiecznej kary.

Arbitralne stosowanie lub niestosowanie dużych liter w imieniu Boga. Można to zobaczyć gdy NWT używa „god” (**bóg**) na określenie Jezusa (Jana 1:1, 18). **Duch Święty** nie jest przedstawiony w sposób, **który wskazywałby na to, że jest osobą** i Bogiem, a jedynie jako „holy spirit” (duch święty Mat.28:19) „the helper” (pomocnik Jana 14:16) i „the spirit of truth” duch prawdy Jana 15:26)

Reasumując te wszystkie materiały można z całą pewnością powiedzieć, że Świadkowie Jehowy nie są na pewno organizacją wybraną, wybranymi nie są także ludzie z konkretnej denominacji. Prawdziwie wybrani są ci, których Panem i Zbawcą jest Jezus Chrystus. Autorytetem zaś Pismo Święte, a przewodnikiem Duch Święty.

CZY PRZEKŁAD NŚ. JEST LEPSZĄ BIBLIĄ?

Przekład Nowego Świata został po raz pierwszy wydany w 1950 roku przez Strażnicę – Towarzystwo Biblijne i Traktatowe (Świadków Jehowy). Ta Biblia została dotąd przetłumaczona na ponad 40 języków. Czy ten nowy przekład naprawdę jest lepszą Biblią?

Biblia jest spisaniem Słowem Boga. Bóg pragnie, by mężczyźni i kobiety czytali jej przesłanie, dzięki czemu będą mogli Go poznać. Jednakże Biblia nie została spisana w języku, jakim się obecnie posługujemy, dlatego zanim będziemy mogli ją czytać, musi zostać przetłumaczona.

W okresie prawie 2000 lat Bóg posłużył się około 36 ludźmi, którzy spisali

66 ksiąg Biblii. Mimo to, wszystko, co napisał każdy z tych ludzi jest ze sobą zgodne, tak jakby jeden autor napisał całą Biblię. Faktycznie tak się stało. Prawdziwym autorem Biblii jest Bóg.

Biblia została zasadniczo spisana w dwóch językach i dzieli się na dwie części. Najpierw spisano Stary Testament. Pierwszych 39 ksiąg zostało spisanych w języku hebrajskim; tylko niewielkie fragmenty zapisano w języku aramejskim. Stary Testament zawiera niektóre informacje na temat najwcześniejszej spisanej historii naszego świata oraz opisuje początek i historię szczególnego ludu Bożego. Zawiera też poezję i księgi pokazujące ludowi Bo-

zemu, jak ma żyć. Stary Testament mówi również o Zbawicielu, który miał przyjść, by wybawić całą ludzkość od grzechu.

Druga część Biblii mówi o Zbawicielu Jezusie i Jego naśladowcach. Ta druga część jest nazywana Nowym Testamentem. Świadczy o tym, że Jezus prowadził doskonale życie, lecz mimo to był znienawidzony, gdyż mówił, że pochodzi od Boga. Opisuje, jak Jego wrogowie zabili Go, i jak trzy dni później powrócił do życia, by dowieść, że naprawdę jest Bogiem. Nowy Testament opowiada, jak naśladowcy Jezusa nauczyli się być Mu posłusznymi i szerzyli przesłanie, że Jezus jest Zbawicielem każdego, kto w Niego wierzy. Nowy Testament został spisany w grece, a ukończono go około 40 lat po śmierci Jezusa. Został zapisany przez ludzi, którzy osobiście znali Jezusa lub byli Jego pierwszymi naśladowcami.

Biblia to coś więcej niż historia. Biblia jest Słowem Bożym dla każdego z nas, żyjących obecnie. Mówi nam ona o Bogu. Opowiada nam o tym, jak Jezus przyszedł, by zbawić nas od naszego grzechu. Mówi także o tym, jak powinniśmy żyć, by podobać się Bogu. Dlatego musimy czytać Biblię i dobrze rozumieć to, co chce nam przekazać Bóg. Z uwagi na to, że Biblia została spisana po hebrajsku i grecku, trzeba ją najpierw przełożyć na zrozumiały dla nas język, zanim będziemy mogli ją czytać. Skoro chcemy poznać to, co Bóg chce nam przekazać, musimy posiadać dokładne tłumaczenie.

Przekłady Biblii są dostępne w wielu językach. W rzeczywistości Biblia została przetłumaczona na więcej języków niż jakakolwiek książka w historii

świata. Gdy język się zmienia, trzeba dokonywać nowych tłumaczeń. Lecz nie wszystkie przekłady powstały z powodu zmiany słownictwa. Jest to godne ubolewania, że niektórych przekładów dokonano z tej przyczyny, iż tłumacze pragnęli wydać Biblię, **która nauczałaby ich doktryny.**

Skoro Biblia jest Słowem Bożym, oczekujemy, że tłumacz Biblii ściśle odda w języku, którym obecnie się posługujemy myśli wyrażone w językach hebrajskim i greckim. Dlatego najlepsze przekłady Biblii odpowiadają następującej prostej regule:

Najlepszy przekład Biblii dokładnie nam przekazuje myśli oryginalnych pisarzy hebrajskiej i greckiej części Biblii, w sposób łatwy do zrozumienia w naszym języku.

Oczywiście dany przekład Biblii może być dobry w jednym aspekcie tłumaczenia, lecz wadliwy w innych aspektach. Najlepszym przekładem dla nas współczesnych będzie takie tłumaczenie, które najdokładniej przekazuje nam wszystkie myśli oryginalnych pisarzy. Jednakże tłumaczenie Biblii nie powinno być wykorzystywane do narzucania czytelnikowi poglądu, jakoby Bóg faworyzował doktrynę konkretnego ugrupowania religijnego.

Niektóre podstawowe fakty:

➤ Pisarze każdej z 39 ksiąg Starego Testamentu i 27 ksiąg Nowego Testamentu posługiwali się piórem i atramentem, pisząc na swego rodzaju skórze zwierzęcej lub papierze trzcinowym. Najmłodsze są księgi Nowego Testamentu. Mimo to zostały spisane blisko 2000 lat temu. Pierwotni autorzy sporządzili pojedynczą kopię na papierze trzcinowym zwanym papirussem.

Wierzmy, że oryginalne sprawozdanie, spisane przez każdego autora było natchnione przez Boga i zapisane bez żadnych błędów. Zostało napisane tak, jak zamierzał Bóg. Każde słowo było doskonałe. Jednakże oryginalne kopie dawno temu zagięły.

Natychmiast po spisaniu każdej księgi, dokonano jej wielu kopii. Następnie sporządzono kopie tych kopii. Wszystkie te dokumenty były jednak wykonane odręcznie i każdy zawierał jakieś pomyłki kopistów. Czy dzisiaj wiemy, co napisali pierwotni autorzy? O dziwo, wiemy. Wiele bardzo starych kopii Biblii przetrwało w krajach o suchym klimacie, jak Egipt. Najstarszy znany dokument Nowego Testamentu jest bardzo mały, lecz został skopiowany mniej niż 60 lub 70 lat po napisaniu go przez apostoła Jana. Te odręczne kopie nazywa się greckimi rękopisami (manuskryptami). Istnieje wiele starożytnych rękopisów greckiego Nowego Testamentu, skopiowanych 150 do 200 lat po napisaniu oryginału. W ciągu ostatnich 200 lat odkryto ponad 5000 kopii starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu. Po starannym przestudiowaniu każdego z tych rękopisów, można dostrzec pomyłki kopistów. Był to powolny i trudny proces, ale jego rezultatem była rekonstrukcja oryginalnego tekstu greckiego Nowego Testamentu, który jest prawie taki sam, jak napisany przez pierwotnych pisarzy.

►Dzięki pismom pierwszych chrześcijan sporo wiemy na temat historii rękopisów biblijnych. Spora liczba starożytnych rękopisów, sporządzonych przez chrześcijańskich autorów ocalała tak samo, jak przetrwały starożytne,

greckie rękopisy Biblii. Owi autorzy często cytowali w swych pismach Biblię. Dzięki temu znamy słowa występujące w Bibliach, które kopiowali. Ponadto w okresie pierwszych 400 lat życia Kościoła ci autorzy toczyli ze sobą wiele dyskusji. Skoro możemy czytać ich odpowiedzi, jakich wzajemnie sobie udzielali, to często dokładnie wiemy, co działo się podczas najwcześniejszej historii Kościoła.

►Hebrajskie imię Boga występuje w Starym Testamencie ponad 6800 razy. Z uwagi na sposób zapisywania starożytnej hebrajszczyzny, współczesnemu tłumaczowi niełatwo jest zdecydować, jak należy wymawiać to imię. Wspomniane imię często pisano w formie Jehowa. W każdym razie należy pamiętać, że autorzy Starego Testamentu często posługiwali się hebrajskim imieniem Boga.

►Nowy Testament nie zawiera hebrajskiego imienia Boga. Żaden z ponad 5000 starożytnych rękopisów greckich, które obecnie posiadamy, nie zawiera hebrajskiego imienia Boga zapisanego hebrajskimi lub greckimi literami. Występuje ono cztery razy w skróconej formie *Jah* w słowie hallelujah (Objawienie 19:1,3,4, i 6). Lecz w tych czterech przypadkach jest ono zapisane greckimi, a nie hebrajskimi literami. We wszystkich 5000 ocalałych greckich manuskryptach występuje pojedyncze słowo, które najczęściej odnośzone jest do Jezusa. Tym słowem jest grecki odpowiednik wyrazu *Pan*. To jedno słowo znajduje się w cytatach ze Starego Testamentu, w miejscach, gdzie zapisane było hebrajskie imię Boga. Występowanie tego pojedynczego słowa *Pan* jest jedną z najważniej-

szych kwestii odnoszących się do dokładności *Przekładu Nowego Świata*.

►W Nowym Testamencie często przytacza się Stary Testament. W wielu tych cytatach hebrajskie imię Boga – często pisane jako *Jehowa* – znajduje się w odpowiednim cytacie ze Starego Testamentu, lub cytat mówi coś, co jest prawdziwe jedynie w odniesieniu do Jehowy. Jak się przekonamy, bardzo ważne jest poznanie, czy pisarz Nowego Testamentu odnosił cytaty zawierające hebrajskie imię Boga do Jezusa, czy też pisarz zamierzał je zastosować jedynie do Jehowy.

Kilka przykładów

Zanim przejdziemy do dalszych zagadnień, musimy przyrzeć się dwóm przykładom, które pokazują nam, dlaczego dyskusja na temat hebrajskiego imienia Boga w Nowym Testamencie ma istotne znaczenie.

1. Niektóre wersety mówią o Bogu. Są w Nowym Testamencie takie wersety, które konkretnie utożsamiają osobę, o której mowa, z Bogiem. Jednym z przykładów jest Objawienie 11:17. Werset ten brzmi: „*Dziękujemy ci, Panie, Boże **Wszchemogący***”. W *Przekładzie Nowego Świata* tak przetłumaczono powyższy werset: „*Dziękujemy tobie, Jehowo Boże, Wszchemocny*”. Decydujący wpływ na znaczenie tego wersetu ma to, czy „*Bóg Wszchemocny*” jest *Panem* (Jezusem), czy też *Jehową*. Objawienie 4:11 *powiada*: „*Godzien jesteś, Panie i Boże nasz*”. W *Przekładzie Nowego Świata* czytamy: „*Godzien jesteś, Jehowo, Boże nasz*”. Jest wiele innych, podobnych przykładów w Objawieniu, gdzie w *Przekładzie Nowego Świata* występuje *Jehowa*, a nie *Pan* (Objawienie 1:8,

4:8, 15:3, 16:7, 18:8, 19:6, 21:22, oraz 22:5-6). Mimo to, w każdym z tych przykładów, grecki tekst, z którego przetłumaczono *Przekład Nowego Świata* (*Kingdom Interlinear Translation*, tj. *Międzywierszowy Przekład Królestwa*, wydany przez Towarzystwo Strażnika) zawsze zawiera grecki odpowiednik słowa *Pan*. Nie zawiera hebrajskiego imienia Boga, ponieważ nie istnieje żaden dowód w postaci starożytnego rękopisu, że pisarze Nowego Testamentu posługiwali się nim.

2. Stary Testament jest cytowany w Nowym Testamencie.

Nowy Testament często cytuje Stary Testament. Nowy Testament czasami przytacza werset, w którym występuje hebrajskie imię Boga. Przykładem jest tekst Mateusza 3:3. Werset ten brzmi: „*Głos wołającego na pustyni: **Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego***”. Mateusz przytoczył Księgę Izajasza 40:3 i odniósł ją do Jana Chrzciciela, który przygotował drogę dla Jezusa.

Księga Izajasza 40:3 zawiera hebrajskie imię Boga. Jednakże Mateusz przytaczając ten werset, **odniósł go do Jezusa**, posługując się greckim odpowiednikiem słowa *Pan*. Tymczasem *Przekład Nowego Świata* tak oddaje Mateusza 3:3: „*Słuchajcie! Ktoś woła na pustkowiu: **Przygotujcie drogę Jehowy! Prostymi czynicie jego szlaki***”. Ponownie okazuje się, że grecki tekst, z którego dokonano *Przekład Nowego Świata* posługuje się w tym miejscu greckim odpowiednikiem słowa *Pan*, a nie hebrajskim imieniem Boga.

Czasami w wersecie cytowanym ze Starego Testamentu nie ma hebrajskiego imienia Boga. W Rzymian 14:11 Apostoł Paweł napisał: „*Jakom żyw,*

mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język wyznawać będzie Boga". Paweł przytoczył Księgę Izajasza 45:23, która powiada: „*Przysiągłem na siebie, z moich ust wyszła prawda, słowo niezienne, że przede mną będzie się zginać wszelkie kolano, będzie przysięgał wszelki język*".

Chociaż Izajasz stwierdził, że są to słowa samego Boga, to jednak w tym wersecie ze Starego Testamentu nie ma hebrajskiego imienia Boga. Zatem Paweł wiedział, że to Bóg powiedział: „*przede mną będzie się zginać wszelkie kolano*". Takie wielbienie należy się tylko Bogu. Mimo to w Rzymian 14:11 Paweł przypisuje tę wypowiedź *Panu*. Tymczasem *Przekład Nowego Świata* tak oddaje Rzymian 14:11: „*Jako żyję – mówi Jehowa – ugnie się przede mną każde kolano, a każdy język otwarcie wyzna Boga*”'. (Proszę zwrócić uwagę na fakt, że *Przekład Nowego Świata* zawiera specjalny cudzysłów, co ma oznaczać, że jest to wypowiedź Boga). Jednakże Apostoł Paweł ponownie przytacza Księgę Izajasza 45:23 w Liście do Filipian 2:10-11. Pisarz ten stwierdza: „*Aby na imię Jezusa zginąło się wszelkie kolano [...] i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca*”.

Tym samym Paweł powiedział, że Boska cześć, która w Starym Testamencie należała się tylko Bogu, obecnie jest oddawana Jezusowi. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nie chcieli posłużyć się tutaj słowem *Jehowa*, ponieważ omawiany wersec odnosi się do Jezusa. Dlatego ów przekład tak oddaje Filipian 2:10-11: „*Żeby w imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano [...] i żeby wszelki język otwarcie uznał, że*

Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga, Ojca”. W tym wersecie z Listu do Filipian tłumacze nie zastosowali cudzysłowu, tak jakby nie był to wersec przytoczony ze Starego Testamentu. (W wydaniu *Przekładu Nowego Świata* z odsyłaczami podają Księgę Izajasza 45:23 jako źródło wykorzystane w Rzymian 14:11, lecz w przypadku Filipian 2:10-11 nie podano odsyłacza do Izajasza). Ignorują fakt, że wielbienie polegające na ‘zginaniu wszelkiego kolana’ należy się tylko Bogu.

Założenia tłumaczy Przekładu Nowego Świata

Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* wierzą, że w oryginalnych greckich rękopisach Nowego Testamentu hebrajskie imię Boga było zapisane literami hebrajskimi. Utrzymują, że oryginalni autorzy czytali swe hebrajskie Biblię, zawierające hebrajskie imię Boga i przy pisaniu greckiego Nowego Testamentu kopiowali to imię po hebrajsku. Wobec tego muszą wyjaśnić, dlaczego żaden z **5000** starożytnych greckich manuskryptów nie zawiera hebrajskiego imienia Boga.

Wyjaśniają to w ten sposób, że w okresie 70 do 170 lat po śmierci Jezusa pojawiła się fałszywa nauka. Mówią, że ta fałszywa nauka występowała przeciwko posługiwaniu się hebrajskim imieniem Boga, a jej skutkiem była zamiana tego imienia na grecki odpowiednik słowa *Pan* we wszystkich istniejących greckich manuskryptach Nowego Testamentu. Twierdzą, że niedokładni i nieuczciwi przepisywacze zmienili treść Biblii. Jednakże takie wyjaśnienie napotyka na dwie zasadnicze trudności.

1. Nie istnieje żaden dowód w postaci jakiegokolwiek rękopisu, który wskazywałby, że w Nowym Testamencie używano hebrajskiego imienia Boga. W ponad 5000 manuskryptów nie ma ani jednej wskazówki, że w ogóle używano hebrajskich liter imienia Bożego. Nie ma najmniejszego śladu, że hebrajskie litery były zmienione na greckie. Jedynym słowem, które odnosi się do imienia Bożego jest odpowiednik wyrazu *Pan*.

W okresie 170 lat po śmierci Jezusa Kościół rozprzestrzenił się z Judei aż do Azji, Europy i Afryki. Jeśli faktycznie dokonano by zmian w treści Nowego Testamentu, znaczyłoby to, że zmieniono treść *wszystkich* tysięcy manuskryptów na trzech kontynentach. Trudno to sobie wyobrazić, ponieważ posiadamy greckie rękopisy spisane w okresie 70 do 170 lat po śmierci Jezusa, które nie zawierają hebrajskiego imienia Boga.

2. We wszystkich pismach pierwszych chrześcijan nie ma ani jednej wzmianki o fałszywej nauce, która doprowadziłaby do takiej zmiany treści Nowego Testamentu. Taka zmiana wywołałaby wielką dyskusję wśród pierwszych chrześcijan. W końcu wielu z nich bardzo cierpiało dla Ewangelii. Skoro wiele wycierpeli z powodu Słowa Bożego, to, dlaczego nic nie mówili, gdy zwykli przepisywacze postanowili zmienić treść Biblii? Zarówno historia świecka, jak i pisma pierwszych chrześcijan musiałyby zawierać wzmianki o konflikcie wywołanym wprowadzeniem wspomnianych zmian.

Hebrajskie przekłady

Skoro brakuje starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu, które

zawierałyby hebrajskie imię Boga, jak tłumacze *Przekładu Nowego Świata* usprawiedliwiają użycie imienia *Jehowa* w Nowym Testamencie? Tłumacze jako swój materiał dowodowy zgromadzili sporą liczbę hebrajskich przekładów Nowego Testamentu, które zawierają hebrajskie imię Boga. W większości przypadków w miejscach, w których hebrajskie przekłady zawierają hebrajskie imię Boga, w *Przekładzie Nowego Świata* występuje imię *Jehowa*.

Przekład hebrajski to Nowy Testament przetłumaczony na użytek chrześcijan mówiących po hebrajsku. Nie jest to Nowy Testament pierwotnie napisany po hebrajsku. *Przekłady hebrajskie zostały przetłumaczone z tych samych greckich tekstów, które są wykorzystywane do tworzenia przekładów Nowego Testamentu na wszelkie inne języki. Żaden z tych greckich tekstów nie zawiera hebrajskiego imienia Boga.*

Hebrajskie przekłady nie mogą dostarczyć nam więcej informacji na temat oryginalnych rękopisów greckich niż greckie teksty, z których zostały przetłumaczone. Przekłady hebrajskie, cytowane przez tłumaczy *Przekładu Nowego Świata* zostały przełożone w okresie od 1385 do 1979 roku. Hebrajskie wersje to nie to samo, co starożytne manuskrypty, które pochodzą z czasów pierwszego Kościoła. Z pewnością nie są starsze od starożytnych manuskryptów greckich Nowego Testamentu.

Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* tak posłużyli się hebrajskimi przekładami, jakby w owych wersjach odróżniano tożsamość *Pana* od tożsamości *Jehowy*. Tymczasem prawda jest inna.

Kiedy czyta się niektóre z tych hebrajskich wersji, jest oczywiste, że hebrajscy tłumacze uczynili coś wręcz przeciwnego, posługując się hebrajskim imieniem Boga na dowód, iż Jezus jest żydowskim Mesjaszem. Na przykład siedem hebrajskich przekładów zawiera hebrajskie imię Boga w 1 Piotra 3:15. Gdyby w *Przekładzie Nowego Świata* użyto w tym wersecie imienia *Jehowa*, miałby on następujące brzmienie: „*Ale w swych sercach uświęcajcie Chrystusa jako Jehowe*”.

Gdyby tłumacze *Przekładu Nowego Świata* zastosowali swe gramatyczne reguły, to w świetle innego, ciekawego przykładu wersji hebrajskiej, tekst z *Dziejów 26:15* musiałby brzmieć: „*A Jehowa rzekł: ‘Jam jest Jezus, którego ty prześladujesz’*”. Owe hebrajskie wersje w rzeczywistości ukazują Jezusa jako Mesjasza i w pełni utożsamiają Go z Bogiem. Wcale nie wykazują, że Jezus jest kimś zupełnie odmiennym od Jehowy.

Jeśli oryginalni pisarze Nowego Testamentu posługiwali się hebrajskim imieniem Boga, to należałoby jeszcze odpowiedzieć na jedno pytanie. Musielibyśmy zapytać, ile razy (i w których wersetach) posłużyli się hebrajskim imieniem Boga. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* utrzymują, że hebrajskie imię Boga występuje w 237 miejscach Nowego Testamentu. Lecz, gdy czytamy *Przekład Nowego Świata*, okazuje się, że przy wyborze tych 237 wersetów bardziej kierowano się ich treścią niż zawartością starożytnych manuskryptów. Słowo *Pan* zmieniono na imię *Jehowa* najczęściej w tych wersetach, które opisują cechę właściwą jedynie Bogu.

Dlaczego Świadkowie Jehowy chcą umieścić w Nowym Testamencie imię Jehowa?

Istnieje prosty powód, dla którego Świadkowie Jehowy potrzebują Biblii, która w wielu wersetach Nowego Testamentu zamiast słowa *Pan* zawiera imię *Jehowa*. Świadkowie nie chcą, by w ich Biblii Jezus był przedstawiany jako istota równa Bogu Starego Testamentu, ponieważ wierzą, że Jezus jest jedynie pierwszym stworzonym synem Boga. Chcą mieć Biblię, w której Nowy Testament odróżnia *Pana* od *Jehowy*. Skoro Nowy Testament utożsamia Tego, który siedzi na tronie z ‘*Panem, Bogiem Wszechmogącym*’ (*Objawienie 11:17*), mogłoby to znaczyć, że to *Pan* Jezus jest ‘*Bogiem Wszechmogącym*’. Podobnie w Starym Testamencie często występują twierdzenia, które mogą odnosić się tylko do Boga.

Jeśli Nowy Testament przytacza werset ze Starego Testamentu, który zawiera hebrajskie imię Boga, lecz odnosi go do Jezusa jako *Pana*, to znaczy, że pisarz nowotestamentowy utożsamiał Jezusa z Bogiem Starego Testamentu. Tak właśnie uczynił Paweł, kiedy przytoczył *Izajasza 45:23*, lecz odniósł go do Jezusa. Dlatego Świadkowie Jehowy chcą zmienić te wersety w ten sposób, by Jezus nie został utożsamiony z Bogiem. Chcą, by w ich Biblii w *Objawieniu 11:17* oraz w wielu innych wersetach była mowa o ‘*Jehowie* Bogu, *Wszechmocnym*’. Nie chcą też zastosować starotestamentowych cytatów zawierających hebrajskie imię Boga do Jezusa w Nowym Testamencie.

Ocena Przekładu Nowego Świata

1. Powiedzieliśmy już, że dobre tłumaczenie ściśle przekazuje nam myśli

oryginalnych pisarzy Biblii. Pisarze Starego Testamentu posłużyli się imieniem Bożym ponad 6800 razy. Dobry przekład Biblii powinien zawierać imię Boże w Starym Testamencie. Jest rzeczą godną ubolewania, że wiele współczesnych przekładów Biblii nie zawiera imienia Bożego w Starym Testamencie. Tymczasem w *Przekładzie Nowego Świata* imię Jehowa występuje w ponad 6800 miejscach Starego Testamentu. W tej sferze *Przekład Nowego Świata* poprawnie przekazał nam sens zamierzony przez pierwotnych pisarzy.

2. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* posłużyli się imieniem Jehowa w 237 miejscach Nowego Testamentu. Nie istnieje żaden dowód w postaci greckiego manuskryptu Nowego Testamentu, który wykazywałby, że hebrajskie imię Boga było kiedykolwiek użyte w tej części Biblii. Skoro jednak hebrajskie imię Boga byłoby tam wcześniej używane, należałoby podać wyjaśnienie, dlaczego je później usunięto. Nie istnieje żaden historyczny zapis o jakimkolwiek sporze wśród pierwszych chrześcijan, który dotyczyłby usunięcia hebrajskiego imienia Boga z ich Pisma Świętego. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* wprowadzają swych czytelników w błąd. Nie dysponując żadnymi greckimi rękopisami ani dowodami historycznymi, w 237 wersetach zamienili grecki odpowiednik słowa *Pan*, którym posługiwali się pisarze Nowego Testamentu na imię *Jehowa*.

3. Stwierdzamy także, że tłumacze *Przekładu Nowego Świata* posłużyli się imieniem Jehowa w Nowym Testamencie w sposób wysoce niekonsekwentny. Twierdzą, że wprowadzili imię *Jehowa* wszędzie tam, gdzie w

cytowanym wersecie ze Starego Testamentu występowało hebrajskie imię Boga. Prawie we wszystkich przypadkach stosują się do tej reguły. Jednakże w 1 Piotra 3:15 zacytowano werset ze Starego Testamentu zawierający hebrajskie imię Boga, lecz w *Przekładzie Nowego Świata* pominięto imię Boże, ponieważ pozwalałoby to na utożsamienie Jezusa z Bogiem. Z uwagi na to, że w Filipian 2:10-11 przyznano Jezusowi właściwości przynależne jedynie Bogu, tłumacze nie przyznają, że werset ten zawiera cytat ze Starego Testamentu.

1. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nie są też konsekwentni w posługiwaniu się hebrajskimi przekładami NT. W większości przypadków tam, gdzie hebrajski przekład posługuje się hebrajskim imieniem Boga, owi tłumacze wprowadzają do wersetu z NT imię *Jehowa*. Z drugiej strony, jak już odnotowano, choć siedem wersji hebrajskich zawiera hebrajskie imię Boga w 1 Piotra 3:15, mimo to tłumacze nie wprowadzają imienia *Jehowa*. Gdyby ci tłumacze wprowadzili imię *Jehowa* w tym wersecie, wówczas utożsamiałby on Jezusa z Jehową. Wiele wersji hebrajskich posłużyło się hebrajskim imieniem Boga, by utożsamić Jezusa z Jehową. Jednakże tłumacze *Przekładu Nowego Świata* dołożyli starań, by w swym przekładzie uniknąć takiego utożsamienia.

2. W niektórych wersetach tłumacze wtrącili pewne słowa, by zmienić sens Biblii. List do Kolosan 1:16 tak wypowiada się o Jezusie: „*Ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi*”. Jednakże według *Przekładu Nowego Świata* werset ten

brzmi: „*Bo za jego pośrednictwem zostało stworzone wszystko inne w niebiosach i na ziemi*”. Świadkowie Jehowy wierzą, że Jezus jest pierwszym synem stworzonym przez Ojca, dlatego tłumacze dodali w tym wersecie słowo „inne”.

W tym rozdziale czterokrotnie wtrącono słowo „inne”, tak by Świadkowie mogli nauczać, że Jezus został stworzony. *Przekład Nowego Świata* tak oddaje wersety 16 i 17: „**Wszystko inne zostało stworzone poprzez niego i dla niego. On też jest przed wszystkim innym i za jego pośrednictwem wszystko inne zostało powołane do istnienia**”.

3. Czasami tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nadają temu samemu słowu z oryginalnego języka greckiego dwa różne znaczenia, gdyż nie chcą utożsamić Jezusa z Jehową. Ich własny grecki Nowy Testament zawiera jedno słowo, które oznacza „hold”. Kiedy *Przekład Nowego Świata* posługuje się tym słowem odnośnie Pana Jezusa, tłumacze oddają je jako „hold”. Natomiast tłumacząc to samo słowo odnośnie Jehowy, oddają je jako „cześć”.

4. Po przeczytaniu *Przekładu Nowego Świata* oczywistym staje się fakt, że Świadkowie Jehowy wydali Biblię, której celem jest nauczanie ich własnej doktryny. Aby tego dokonać, zmienili sens większości starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu.

Przekład Nowego Świata nie przeszedł pomyślnie sprawdzianu, w myśl którego *najlepszy przekład Biblii dokładnie nam przekazuje myśli oryginalnych pisarzy hebrajskiej i greckiej części Biblii, w sposób łatwy do zrozumienia w naszym języku. Przekład Nowego*

Świata nie oddaje wiernie tego, co pisarze Nowego Testamentu mówili o Jezusie.

Dobra Nowina

Jezus umarł za nasze grzechy, tak byśmy dostąpili zupełnego przebaczenia. Powrócił z martwych, by dać nam nowe życie. Jezus stanie się twym Zbawicielem, gdy uwierzysz, że Jego śmierć i zmartwychwstanie jest wszystkim, czego potrzebujesz, by zadowolić Boga (Przeczytaj w swojej Biblii Rzymian 5:1-21).

Czy to, kim jest Jezus, ma jakieś znaczenie? Na pewno ma znaczenie. Jeśli Jezus jest Bogiem, to ma On moc udzielić nam swej doskonałości, tak, że pewnego dnia będziemy mogli żyć z Bogiem. Oczywiście musimy nauczyć się okazywania Mu posłuszeństwa w lekcjach, których On chce nas nauczyć. Jednakże nie musimy pracować, by zarobić na Zbawienie. Zbawienie jest wolnym darem Bożym, który jest nam ofiarowany, gdy wierzymy w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Biblia mówi: „*Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił*” (Efezjan 2:8-9).

Z uwagi na to, że ich Biblia została zmieniona, Świadkowie Jehowy nie wiedzą o tym, że Zbawienie jest darem Bożym. Skoro nie wierzą w to, że Jezus jako Bóg może udzielić im swej doskonałości, myślą, iż muszą spełniać dobre uczynki, by zarobić na zbawienie. Mają nadzieję, że jeśli spełnią dostateczną ilość dobrych uczynków, będą mogli żyć wiecznie w Królestwie Bożym.

Istotnie, to, czy Jezus był jedynie doskonałym człowiekiem, czy też jest naprawdę Bogiem, ma wielkie znaczenie. Czytaj swą Biblię, by dowiedzieć się, co mówi ona o Jezusie i dlaczego twoje Zbawienie zależy tylko od Niego.

Czy czytając Biblię, można popaść w ciemność?

Pierwszy Prezes Towarzystwa Strażnica Charles Taze Russell w latach 1886 - 1904 wydał VI Tomów komentarzy do Biblii ^[1]. Były to tzw. "Studia Biblijne", zwane także Wykładami Pisma Świętego. Nie byłoby w tym niczego szczególnego, gdyby nie fakt, że komentarze te postawiono ponad Biblią. W "Strażnicy" z 1910 r. umieszczono następujący tekst:

"Jeżeli sześć tomów 'Studiów biblijnych' to praktycznie Biblia uporządkowana tematycznie, z podanymi tekstami dowodowymi, możemy słusznie nazwać je 'Biblią w formie uporządkowanej', co znaczy, że nie jest to jedynie komentarz do Biblii, lecz praktycznie sama Biblia.

Co więcej, stwierdzamy, że ludzie nie tylko nie potrafią dostrzec boskiego planu studiując samą Biblię, lecz widzimy także, że jeżeli ktokolwiek odłoży 'Studia biblijne' nawet jeśli dotychczas używał ich i dobrze je poznał, nawet jeżeli czytał je przez dziesięć lat - jeżeli odłoży je na bok i zignoruje je i wróci do samej Biblii, to choćby rozumiał Biblię przez te dziesięć lat, nasze doświadczenie pokazuje, że w ciągu dwóch lat **pogrąży się w ciemnościach**. Z drugiej strony, gdyby tylko czytał 'Studia biblijne' z podanymi w nich tekstami Biblii i **nie przeczytał ani jednej strony Biblii** jako takiej, pod koniec dwóch lat

będzie w światłości, ponieważ będzie miał światłość Pisma". 17

Pan Russell, pisząc komentarze do Biblii, niezbyt dokładnie ją przeczytał. Gdyby ją solidnie przestudiował, na pewno, natrafiłby na poniższe wersety:

"Od lat, bowiem niemowlecy znasz Pisma Święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Wszelkie Pismo, od Boga natchnione [jest] i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu" (2 Tm 3,15-16 BT II).

Komentując tą wypowiedź Russella Josh MacDowell i Don Steward, autorzy książki "Oszuki", stwierdzili: że przeprowadzając badania nad kultami, tylko raz spotkali się z wypowiedzią, gdzie autor twierdzi, że odłożenie jego komentarzy i czytanie samej Biblii doprowadzi czytelnika do ciemności.

17 Strażnica 15 września 1910, s. 298 wyd. ang.; podkreślenia dodane

✉ Czytelnicy Piszą ✉

Dzień Dobry, Panie Tadeuszu!

Wielki podziw i szacunek dla pana! Za to, co pan robi! Chciałbym zacząć "studiować Biblię" z pewną rodziną Świadców Jehowy, i udowodnić argumentami, że zostali oszukani... Wiem, że to będzie trudne, bo Oni są bardzo przekonani do swojej "prawdy" i organizacji... Czy mam jakieś szanse powodzenia? Na razie przeczytałem tylko **"Zanim zostaniesz Świadkiem Jehowy - przeczytaj!"**, która mnie bardzo przekonała, są w niej mocne argumenty. Mam jeszcze książki pt. **"O jakim Królestwie nauczał Jezus"**, **"Świadkowie Jehowy zdemaskowani"** i **"Kwestia czasów pogan"**, ale na razie nie mam czasu czytać, myślę że za miesiąc będzie luźniej i wezmę się za nie...

Mam jeszcze 7 innych książek o Świadcach Jehowy i w wersji komputerowych, ale priorytetem są pana książki i to, co jest zawarte na stronie Fundacji! Chciałbym prosić o pomoc, jakieś podpowiedzi. Najlepiej chyba w ogóle w rozmowie z nimi nie używać, żadnych książek (tzn. przy nich nie korzystać)? Jak takie studium przebiega? Czy muszę im podać swoje dokładne dane? Bo Oni będą z innego miasta i myślałem do nich dojeżdżać do domu... Jestem 23latkiem, bardzo komunikatywnym... P.S. Czy jest dostępna jeszcze książka **"Zanim zostaniesz Świadkiem Jehowy - przeczytaj!"** **Maciej**

Niedawno wraz z całą rodziną opuściliśmy zborową społeczność ŚJ, daje się nam we znaki tzw. "odruch stadny", "organizacyjny", który wymierzał czas od zebrania do zebrania i od zbiórki do zbiórki, chcemy uzyskać spokój we-

wnętrzny i stanąć mocno przy Panu, czytamy Biblię jakby na nowo odkrywając ją. Słowo przemawia do nas w cudownie prosty sposób demaskując jedną po drugiej doktrynę ŚJ.

Zaczynamy czuć się wolni, lecz sami wiecie, że po 15-stu latach w Organizacji nie jest to takie proste. A zatem szukamy jakiejś alternatywy (niekoniecznie społeczności), aby przeorganizować nasze umysły do wchłaniania czystej nauki. Jak na razie myśl o jakiegokolwiek innej religii nas przeraża, więc sami dyskutujemy na temat Biblii i tego co w niej czytamy.

Oczywiście staramy się przy każdej nadarzającej się okazji rozmawiać z ludźmi o naszym Panu i o nadziei, nie takiej jak ŚJ, lecz Biblijnej rzeczywistości, danej nam przez Boga i Chrystusa. I o dziwo ludzie dają nam posłuch i nie kiwają głowami, że mówimy rzeczy wymyślane, daje nam to ogromną radość. Kochani, czekamy na odpowiedź od Was i serdecznie Was pozdrawiamy.

Zbyszek z Rodzinką

List Drugi 2006.11.11.

Dziękujemy Ci jeszcze raz serdecznie za książki, które nam przesałaś, czytamy je z wielką uwagą. Podczas czytania staramy się mieć takie nastawienie jakie nam zalecałaś (dzięki). Bardzo nam się podoba sposób, w jaki opisujesz Królestwo, o jakim uczył Jezus Chrystus, opis ten odpowiada ściśle opisowi Biblijnemu. Czerpiemy z tego radość i budujemy swoją wiarę i zaufanie do Pana.

Pragniemy Cię zapytać jak Ty rozwiązałaś problem obchodzenia Pamiątki i spożywania tzw. Emblematów? Oraz

głoszenia Słowa. Bardzo nas ta kwestia interesuje, jeśli mógłbyś napisać nam kilka zdań w tym temacie to będziemy Ci bardzo wdzięczni. Pozdrawiamy Cię bardzo serdecznie zapewniając o szczególnej miłości Braterskiej. Z niecierpliwością będziemy czekać na Twój list. Postanowiliśmy rozstać się z Organizacją, oto nasze oświadczenie

Twoi Bracia

Do Braci ze Zboru Stalowa Wola-Południe

Kochani Bracia !

Podczas 15-letniego pobytu w „Organizacji” ŚJ staraliśmy się uczestniczyć w każdym zebraniu całą rodziną. Pomimo dużego nawału obowiązków (kilkoro dzieci), oraz słabego stanu zdrowia braliśmy czynny udział w życiu zborowym, a zegar „organizacyjny” wymierzał nam czas, od zebrania do zebrania. Czy byliśmy szczęśliwi? Czy czuliśmy się ludźmi wolnymi? Bynajmniej. Stosując się do zaleceń „Niewolnika” jednocześnie byliśmy czujni w kwestii udzielanych nam rad oraz podawanych na łamach czasopism prorocत्व i tzw. „nowych światel”.

Szczególne uwagę zwracaliśmy na zachowanie się „braci zamianowanych” na ich nastawienie do wielu spraw jakie miały miejsce w Zborze, oraz „ślepe” i formalistyczne posłuszeństwo człowiekowi (Ps. 146:3; Kaznodziei 8:10; Jer. 10: 23; 9:2-5).

Program wychowawczy koncentrował się niemal wyłącznie na głoszeniu, i wszelkiego rodzaju służbie wiążąc w ten sposób każdego głosiciela, gospodarując jego czasem i życiem. Wielokrotnie zastanawiało nas, dlaczego tak mało uwagi poświęca się relacji głosiciela z Chrystusem, aby nie był dla niego tylko postacią książkową. Rok temu na wskutek „donosów”, bez jakiegokolwiek potwierdzenia „przyklejono” nam etykietkę „odstępców”, i to właśnie zapoczątkowało w nas chęć dokładnego „zbadania” nauk „niewolnika” czy są one zgodne ze Słowem Bożym . Ponad rok wnikliwie studiowaliśmy Biblię, która przekonała nas, że nauki „niewolnika” tylko w kilku procentach znajdują potwierdzenie w Słowie Bożym.

Okres ten był dla nas jednym z najtrudniejszych w naszym życiu. Wielkie rozczarowanie, stres, depresja, a dodatkowo reakcja naszych zborowych braci, którzy dzień po dniu utwierdzali nas że werset z (Jan 13: 35), ma u nich tylko symboliczne znaczenie. Fakty te spowodowały że zaczęliśmy zadawać sobie pytania:

➤➤ Skoro zbor Chrystusa ma być poznawany po miłości, to, dlaczego tyłu braci i sióstr w Organizacji nie doświadcza jej? Zwłaszcza ci, którzy mają wątpliwości i tacy, którzy decydują się odejść są znieślawiani;

►◀ Skoro „Prawda niewolnika” wyzwała, dlaczego bracia czują się zniewoleni poprzez odgórnie narzucony sposób myślenia, ślepe posłuszeństwo, bałwochwalczą uległość ludziom na tzw. „przywileju”, którzy sami nie stosują się do wymogów biblijnych (Mat.23:15)?

►◀ Skoro „Prawda” wyzwała, to, dlaczego bracia żyją w ciągłej obawie, że robią wciąż za mało dla nienasyconej Organizacji, podczas gdy zaniedbuje się współwyznawców, którzy potrzebują zwykłej ludzkiej pomocy lub zwykłego zainteresowania (Przyp.17:17).

►◀ Jeżeli Organizacją kieruje Bóg, to, dlaczego bez przerwy zmienia poglądy nazywając to „nowym światłem”, skoro Bóg jest nieomylny i nigdy nie kłamie? (np.: w kwestii zamartwychwstania Sodomitów, przeszczepów narządów, stosowania zastrzyków z surowicy etc?).

►◀ Dlaczego organizacja tak bardzo obawia się odmiennych poglądów i nie pozwala kwestionować niektórych zagadnień? Czy zwykli bracia zapowiadali koniec świata na rok: **1914, 1918, 1925, 1935, 1940-45, 1975**, koniec XX wieku? Przecież wszystko to pochodzi od Ciała Kierowniczego.¹⁸

►◀ Dlaczego zatem Towarzystwo wypiera się własnych wypowiedzi

lub zrzuca winę na „mylne oczekiwania” szeregowych Świadków.¹⁹ Kochani przecież „Prawda” sama się obroni i nie potrzebuje adwokatów, a jeśli nie jest prawdą to jest kłamstwem. Warto w tym miejscu przytoczyć (5 Mojż. 18:20-22).

„Jednakże prorok ośmielający się mówić w moim imieniu słowo, którego mu nie nakazałem mówić, lub mówiący w imieniu innych bogów, ów prorok umrze. A jeśli powiesz w swym sercu: „Skąd będziemy wiedzieć, którego słowa nie mówił Jehowa?”, to gdy prorok mówi w imieniu Jehowy i słowo to się nie sprawdzi ani nie spełni, jest to słowo, którego nie mówił Jehowa. Prorok mówił je z zuchwalstwa. Nie wolno ci się go ulegnąć. „Kiedy kłamca zostanie zdemaskowany, jego reputacja natychmiast legnie w gruzach. Kto mu ponownie zaufa?-- Takiego człowieka rzeczywiście dosięgnie zguba, gdyż wszystkich kłamców wymieniono pośród osób, które poniosą wieczną śmieć” (Obj.21:8) ”PNŚ

A zatem, Prawda nie może obawiać się otwartej dyskusji ani mieć jakiegokolwiek powodu do lęku przed dokładnym jej zbadaniem. Wszelka nauka, którą trzeba chronić przed takim badaniem, nie zasługuje na to, aby ją głosić. Biblia zaś zachęca, aby Prawdy **szukać** jak skarbu (Przyp. 2:4-6).

Duma i zarozumiałość „Organizacji” nie pozwala przyznać racji szczerym ludziom badającym Pismo Święte, aby nie wyszedł na jaw jej fałsz. Rola „Organizacji” tak urosła że przesłoniła wielkość samego Syna Bożego-Pana

¹⁸ Prowadzenie rozmów na podstawie Pism s72; P95/07/08/s.8,9)?

¹⁹ Prowadzenie rozmów na podstawie Pism s.78, 138, 632- 33; W 95/11/01/Str.17 ak.6 oraz Str. 20 ak.15)?

Jezusa Chrystusa. Odizolowała ludzi od autentycznych kontaktów z Bogiem i Jego Synem, a skupia całą uwagę na sobie. Nie do przyjęcia jest twierdzenie, że zbawienie jest w „Organizacji”, przecież Jezus Chrystus oddał życie za ludzi, a nie za żadną Organizację (Jan 3:16, Rzym 3:24,28; Efez. 2:8).

Organizacja, wciska się niemal w każdą dziedzinę życia Braci, manipulując ich umysłami tak, że niektórzy stali się fanatykami organizacyjnymi. Zauważcie że przywódcy „Organizacji” nie pytają, czy uznajemy Boga i Chrystusa ale czy uznajemy i jesteśmy lojalni „niewolnikowi” o którym Biblia wspomina tylko w Mat 24: 45-51 por. Łuk 12:40, 48. A przecież jak wynika z wersetów **Mat 24:45-51** dopiero jak Pan przyjdzie powtórnie **okaże się**, kto był tym właściwym niewolnikiem. Natomiast „nowe światło”, które co jakiś czas zaświeci raz przedstawia przyjsie Pana Jezusa za każdym razem inaczej. Bóg nie potrzebuje „kanału”- jako „pośrednika” między Bogiem a ludźmi, bo jest już **Pośrednik**- Jezus Chrystus (1Tym 2:5).

Modlimy się za Was Kochani Bracia, abyście dali wiarę Biblii, a bardzo szybko odkryjecie, że nauki „Organizacji” są niebiblijne. Nadmieniamy że nie jest nam lekko odejść bo wielu z Was bardzo cenimy, nie odwracamy się od Was lecz od nauk „Organizacji”.

”**Szukajcie a znajdziecie**”- to słowa Jezusa Chrystusa i to On jest naszym Przewodnikiem i Przyjacielem, On oddał za rodzaj ludzki życie, bo zależało Mu na tym abyśmy żyli (Jan 3:36). Proście zatem o pomoc Ducha Świętego aby pomógł Wam zrozumieć Słowo Boże, wówczas Wasze oczy się otwo-

rzą i „**poznacie prawdę**” i ta „**prawda was wyzwoli**”, wówczas „**prawdziwie wolni będziecie**” (Jan 8:36; Gal 5:1). Nie będziecie już niewolnikami „niewolnika”, sami zobaczycie co znaczy być wolnymi w Bogu i Chrystusie.

”*Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie to, co wam nakazuję. Już nie nazywam was niewolnikami, ponieważ niewolnik nie wie co czyni jego pan. Ale ja nazwałem was przyjaciółmi, ponieważ oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od mego Ojca*”(Jan 15:14,15).

Kochani, to tylko część zagadnień, bo wszystkich nie sposób przedstawić w jednym krótkim liście np. kwestię „małej trzódki”, nadziei życia na ziemi, co ściśle wiąże się z podziałem na dwie grupy ludzi, pierwszego zmartwychwstania i przyjsia Jezusa, /widzialnie/, a nie niewidzialnie jak chce tego „niewolnik”.

*W związku z powyższym odłączamy się całą rodziną od Organizacji ŚJ. **Jaki jest cel biegnięcia do mety, jeśli nie znajdujemy się na niewłaściwym torze?** Zdajemy sobie sprawę, że po tym liście nasze imię w Zborze zostanie zniesławione i zabronią Wam z nami rozmawiać.*

Czy tak wygląda wolność? (Gal 5:1). Czy bardziej się nie boicie ludzi niż Boga? W miłości nie ma bojaźni. Niech Dobry Bóg i Jezus Chrystus doda Wam sił i mądrości z góry abyście ucziwie i bez lęku mogli studiować Słowo Boże. Zapraszamy was na naszą stronę internetową.

Nasz mail: wzm@vp.pl

Wasi Bracia: Zbyszek z rodziną